

[Svend Heiselberg]

lejerne, således at huslejeniveauet for ungdomsboliger generelt hæves.

For det fjerde synes vi, at forslaget rent teknisk er meget ugennemarbejdet; bl.a. er det uklart, hvilke personkredse og hvilken boligtype der kan komme i betragtning.

Med disse bemærkninger skal jeg på venstres vegne klart afvise SFs lovforslag.

Heller ikke det andet forslag kan venstre give sin støtte til. Vi mener ganske enkelt, at det bliver alt for dyrt at bygge hele 3.000 ungdomsboliger, men venstre er enig i kritikken af, at der ikke hidtil er blevet bygget ungdomsboliger i nævneværdigt omfang. Vi har flere gange sagt, at vi vil stå ved vor aftale med socialdemokratiet fra 1978 om at bygge 700-800 ungdomsboliger årligt, og vi vil foreslå, at boligministeren sikrer, at der inden for den almennyttige kvota på 10.000 lejligheder bygges mindst 800 ungdomsboliger.

Eva Møller (KF):

Ligesom de to foregående partier kan heller ikke det konservative folkeparti medvirke til gennemførelsen af de to foreliggende forslag. Vi finder dem for uoverskuelige i deres økonomiske konsekvenser. I det ene tilfælde anfører forslagsstilerne selv, at udgiften vil blive et sted mellem 250 mill. kr. og 700 mill. kr., mens der i det andet tilfælde slet ikke anføres økonomiske konsekvenser. Specielt må det på nuværende tidspunkt, hvor kommunerne har vedtaget deres budgetter for 1982, anses for at være helt urimeligt at vælte yderligere økonomiske byrder over på dem.

Vi vil fra konservativ side gerne medvirke til en samlet løsning af byggeriets krise og dermed bedre boligvilkårene for alle, men vi er ikke indstillet på at tage det bid for bid. Vi vil have en samlet løsning. Jeg skal dog anføre, at vi som en række andre partier i folketinget er indstillet på, at de ændringer gennemføres, som vi talte om forleden dag med hensyn til sanering af andelsboliger, noget, som vi ved vil kunne gavne mange unge under uddannelse.

Thorndahl (FP):

Det væsentligste af de to forslag, vi behandler nu, er jo en genfremsættelse, og dette forslag har vi tidligere afvist. Vi er fortsat

af den opfattelse, at lovforslaget skal afvises, og det gælder altså også beslutningsforslaget.

Men jeg vil godt knytte nogle bemærkninger til hovedforslaget.

Jeg synes, det er sjældent, at vi ser et så omfattende og detaljeret lovforslag fra et oppositionsparti som dette forslag om boligydelse til unge under uddannelse, og der må i sig selv ligge et betydeligt arbejde fra SFs side i at fremstille et så detaljeret forslag. En sådan arbejdsindsats synes jeg altid at man uanset den politiske holdning til det bør påskønne ud fra kollegiale hensyn.

Jeg synes derfor nok, at boligministeren kom lige hurtigt nok hen over forslaget. Det gjorde han også, da det blev fremsat første gang. Jeg synes, at et arbejde af dette omfang fortjener en ordentlig behandling, først og fremmest fra ministerens og ministeriets side.

Lovforslagets baggrund er efter min bedømmelse reel, og lovforslaget er et symptom på, at samfundet er i en alvorlig krise. Efter vores opfattelse vil SFs forslag imidlertid ikke bidrage til at fjerne årsagerne til disse vanskeligheder, vel tværtimod. Forslaget er jo kun en lap på et enkelt – og det erkendes – større problem, en lap, hvis omkostninger imidlertid vil være med til at forstærke samfundets i forvejen alt for store økonomiske vanskeligheder.

Jeg skal derfor tillade mig at foreslå hr. Kalnæs og SF at arbejde videre med at løse dette problem, men efter nogle helt andre retningslinjer.

SFs vælgere er jo velbjærgede, og de er fortrinsvis koncentreret netop i de større byområder med de større uddannelsesinstitutioner. En meget stor andel af SFs vælgere lever jo netop af de unge uddannelsessøgende, ja, man kan måske ligefrem sige, at de udnytter dem. Denne del af SFs vælgerkorps er jo blomstret kolossalt op, fordi man har udnyttet mulighederne i et hurtigt ekspanderende uddannelsessystem. SFs vælgerkorps rummer omkring 100.000 husstande, og skønsmæssigt kan vi vel regne med, at ca. 50.000 af disse husstande har store boliger, måske fortrinsvis placeret i det, vi karakteriserer som kystbanesocialistområdet eller whiskybæltet, og det er husstande, som vil have mulighed for med de store boliger, de har, at indlogere en eller to uddannelsessøgende. Det ville også være helt i overensstemmelse med de grundlæggende, fundamentale holdninger om solidaritet og